

VICHŘICE

Tady mě máš, taková jsem,
tak se s tím smiř a zahod' ranec iluzí.
Tady mě máš, tak si mě vem,
a dej si pozor, možná tě to zamrzí.

Ref: Já nejsem pláž, ale ani skála,
rodokmen můj, začíná vichřicí.
Tys ještě snil, já už tu stála,
vítr ve vlasech a oči dychtící.

Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
a možná bude líp, když půjdeš o dům dál.
Tak proč se ptáš, jakej byl den,
když teď je noc a já už rozepínám šál.

Už tisíc let trofeje sbírám,
a sbírku mou mi bouře rozmetá,
svý tělo zničím, to nepopírám,
a svobodná duše s větrem odlétá.

Tak to jsem já, ty už máš strach,
tohle já poznám, koukni se mi do očí.
Ale je pozdě, zvedá se prach,
obejmi mě a svět se s náma zatočí.

Ztrácíme dech v labyrintu tónů,
a smysly proplétaj se hořkou závratí.
Opadá rez na srdcích zvonů,
tahle noc už se ti nikdy nevrátí.